

Rumbo al...

En las peñas de los cafés, en las tertulias políticas, en el campo, en la ciudad, en todas partes, lo mismo el que se interesa por la cosa política que el que se desentiende de ella; el hombre de la ciudad, el ganán del pueblo, como las comadres del barrio que de ordinario matan sus ocios dándole tizeretazos a la nonra ajena con su locuacidad proverbial, se formulan — observando el panorama político y social de España — a media voz estas preguntas: ¿Qué pasará?... ¿A dónde vamos?

¿A dónde vamos? Nosotros, sí, lo sabemos el final que espera a toda esa agitación social y política. Lo sabemos pero no podemos decirlo; debemos poner sordina a nuestros comentarios, pues el lápiz del censor continúa siendo implacable y nos tememos que dejaría mutiladas nuestras cuartillas.

Todos los comentaristas convergen en sus opiniones. La expresión de angustia, de preocupación, que se observa en sus rostros, reflejan ser producidos por la misma idea fija, que aquí no podemos estampar, pero que en los corrillos y tertulias se pronuncia quedamente y con terror.

Ese algo abstracto que flota en el ambiente social español, y que preocupa a todos por igual, tiene en la vida nacional repercusiones funestas. La incertidumbre del mañana; ese fantasma que se columba en el horizonte del solar hispano, es la causa del terrible colapso en que va hundiendo la economía española. No somos derrotistas por temperamento. Es más: condenamos el criterio de algunos que, descontentos por una situación política que no favorece sus apetitos insanos, se dedican a practicar un pataleo pueril, boicoteando todos los esfuerzos de los gobiernos, sin detenerse a pensar si aquellos les atacan sistemáticamente, o es simplemente en aras de una mejor justicia social. Pero, la hora presente, creemos sinceramente, que es de tal gravedad, que toda alarma la consideramos justificada.

Que las fábricas se paralicen, que la industria, un día floreciente y emporio de riqueza, descienda vertiginosamente en su producción, que el dinamismo comercial desaparezca, que la iniciativa privada se agote y restrinja, que el dinero se oculte en arcanos misteriosos, en fin, que todo lo que representa un algo de vida y ejemplo económico, sufra un bajón terrible, lo conceptuamos de acuerdo con la lógica más pura.

Cualquiera se enzarza en negocios y empresas con un porvenir tan envuelto en nebulosidades. No se puede pedir el esfuerzo generoso de nadie para superar el presente colapso, cuando esa generosidad puede resultar estéril.

Es un axioma que primeramente existe la causa que el efecto. Y esta causa, radica en el mismo meollo del problema. Orondamente, alegremente, nos hemos acostumbrado al sonsonete de que la libertad es la condición primera del hombre y de la sociedad; y puede que

aquella, por una sarcástica paradoja, acabe por quitárnosla a todos juntos, convirtiéndonos en una masa impersonal, o mejor dicho, despersonalizada.

En nuestra época, que tan dada es a interpretar el espíritu de las cosas, cuando de aplicar la libertad se trata, se hace con la misma inconsciencia con que se da un arma a un niño. Verdad que no es lícito dársela a éste? Verdad que, desconocedor de lo peligrosa que esta arma es en sus manos el niño puede herirse? No es, asimismo verdad, que cuando esto le haya sucedido, en su subconsciente infantil, reprochará la ligereza o la condescendencia de aquel que se la prestara, que a sabiendas sabía el peligro que corría?

Pues aquí, la única verdad inconcusa es, que interpretando con demasiada fidelidad el principio de libertad, ateniéndonos más al aspecto literal que a su espíritu, hemos abierto todas sus espuelas, al libre acceso de toda laya de ideas y filosofías, para que no se dijera que en España seguimos siendo reaccionarios, y reacios a las palpitaciones del modernismo. Sin embargo, la lógica, no podía tampoco en esta ocasión, fallar, como no creemos que haya fallado nunca. Al entrar en el camino de la libertad, nosotros, los españoles, inexpertos, impreparados para manejarla, resultamos que nos hemos herido con ella, hasta amenazarnos nuestra exterminación sin que nos hayamos tan pronto de nuestras manos. No queremos con ello significar, que seamos partidarios de que debamos vivir sometidos a un régimen de tiranía, sin que podamos permitirnos el derecho de opinar. No, no es eso lo que queremos decir.

Nuestro pensamiento es, que en la sociedad, la mejor libertad, es aquella que garantiza su vida. Es aquella que racionalmente, le asegura su marcha hacia la historia, sin trastornos, sin convulsiones. Esta de ahora, es una libertad que acabará con la sociedad española y con su civilización cristiana. Y cuando eso suceda será el fin como pueblo civilizado, y el comienzo como tribu. Los gérmenes disolutivos, que al socaire de la libertad se han sembrado y continúan sembrándose con profusión, están dando unos prolíficos frutos de exacerbadión que nos sitúan al borde del abismo. Todos los días, los caballeros de la libertad, recorren esos mundos de Dios sembrando la simiente de la destrucción y de la anti-libertad.

Como decíamos al principio, el pueblo siente gravitar sobre sus espaldas un algo fatal. Espera, alarmado en qué acabará todo esto. Que, desde luego, no es nada halagüeña, puesto que parece, que al fin, los amantes de la libertad, los inadaptados, los lapas y parásitos de la sociedad española, han decidido quitarse la máscara y poner la nave de la nación española, rumbo al... Aquí lector, pon aquella palabra que tu intuición te hace poner a flor de labio; el comunismo.

ALGUIEN

NOTICARIO BREVE

El discurso de Eden satisface a todos. Da seguridades a Francia y no amenaza a Alemania. Se cree que no se aplicarán sanciones.

--Harrar ha quedado desierta. Los italianos avanzan hacia Gonder.

--Italia dispuesta a negociar sobre Locarno.

--El incidente ruso-nipón es el más grave de los ocurridos. Hubo disparos de cañón y ametralladoras.

--El pacto de franco-ruso ha entrado en vigor.

--Dos penas de muerte a obreros en Rusia.

--Las inundaciones impiden las faenas agrícolas.

--Se habla de un tratado naval con Inglaterra. España será invitada a ello según el ministro de Estado.

--El martes habrá Consejo en Palacio y declaración ministerial en la Cámara.

--Podrán ser destituidos los jueces municipales.

--Las derechas a las elecciones en Baleares y Navarra.

--Las juventudes socialistas "educarán" a los jóvenes en la lucha de clases. Acción de libertad contra el régimen capitalista y captación de elementos afines.

--Peman académico de la Española.

--Martín Artajo vicepresidente de Acción Católica, y Taboada secretario.

--Se crea un Consejo de Cultura primaria en Madrid.

--Una asamblea de alcaldes sevillanos pide que se legalicen las destituciones. Ellos solos mantienen el orden público.

Guspires assenyades

Han estat retirades de les sales de l'Hospital de Sevilla les imatges religioses, sense respectar ni les que estaven a les dependències reservades a les monges.

¿Qué hi diuen els demòcrates dels nostres temps? Ens agradaria conèixer la seva opinió.

"Diari de Tarragona" està enfadat perquè les dretes no s'entusiasmen gaire pel senyor Ossorio Gallardo.

No n'hi ha per a tant. Al capdevall es quasi bé sempre una norma dde prudència seguir el camí oposat al que segueix l'adversari. I quan les esquerres i principalment "Diari" estan tan enamorats del senyor de la juricidad cap preguntar-se "¿que tendrà?, ¿qué tendrà?"

Protegiu la premsa que defensa els vostres ideals
Subscribiu-vos a "LA CRUZ"

Homes i joves de Tarragona:

Dilluns: A les 7 del matí a Sant Francesc; a les 7'30 del vespre a la Catedral
Ejercicis espirituals

que vos dirigirà exclussivament a vosaltres el R. P. Isidre Grifull.

Assistiu-hi des del primer acte.

DESDE NUEVA YORK

Bajó con ellos al fondo

A la familia Vanderbilt, tan conocida por sus millones, como por sus divorcios y recasamientos, le ha salido un temible rival en los Mdivani, tres hermanos que han batido el record de los divorcios, llamados así para disimular un aspecto de hediondez social, que no es más que amancebamiento legal.

El último asco que, sin embargo, no ha producido náuseas ni a los contrayentes ni al ministro protestante que los ha recasado, lo han motivado el príncipe Sergio Mdivani y su antigua esposa, Louise Van Alen, mujer divorciada de su hermano Alexis, muerto trágicamente hace pocos meses en una carretera de Gerona, cerca de Palafrugell.

La hoja de servicios matrimoniales de los tres Mdivani es la siguiente. Sergio Mdivani, el último conyuge y esposo temporal de la Van Alen, fué casado antes con la Pola Negri, artista de cine inmoral, y después con Mary McCormick, cantante de ópera. Total tres mujeres.

Alexis Mdivani, el de la muerte trágica, se casó con la nueva princesa, en mayo de 1930, en la casa de campo de la madre de la Van Alen, en New Jersey, pero a los dos años, como todos los casamientos del diablo acabó en divorcio, en la Haya. Entonces, Alexis se volvió a casar con la multimillonaria Bárbara Hutton, en medio de una gran pompa en la iglesia cismático-rusa de París, en junio de 1933. Fastidiada Bárbara de Alexis, se fué a Reno, la factoría más importante de divorcios existente en los Estados Unidos, y de allí regresó a Nueva York libre de su príncipe ruso, y dispuesta a casarse con un noble danés.

David, el tercer Mdivani, se casó con Mac Murray, que ya estaba divorciada, y de la cual se separó antes de dos años.

Tales son los antecedentes matrimoniales, o como quiera llamarse este continuo cambio de alcoba, de los Mdivani, que han tenido un nuevo capítulo de repugnancia moral, con el último casamiento de Sergio Mdivani con Louise Van Alen, ex primera mujer de su hermano Alexis.

Por nauseabundo que sea todo esto, principalmente lo último, lo es más aún la presencia de un ministro portestante, el Dr. William Edward Bierderwolf, pastor de la Reinciana Chapel, declarándoles marido y esposa ante un pequeño altar dispuesto en la residencia que los padres de la dos veces princesa de Mdivani poseen en Palm Beach,

Florida, teniendo en la mano izquierda la biblia protestante, y levantando la derecha en acción de bendecir esa última burla y escarnio del sacramento del matrimonio. Al lado de la novia estaba su madre, otra recasada.

La ceremonia religiosa protestante empezó a los ecos de la marcha nupcial de Lohengrin, y terminó con la de Mendelssohn. Esperemos; no pasarán muchos años, acaso meses, que este nuevo "ayuntamiento" quede destruido con la música de alguna marcha fúnebre.

Si la nueva unión conyugal entre un Mdivani y la Van Alen hubiese tenido únicamente un carácter legal ante una autoridad civil, allá ellos con su recalcitrante tendencia al divorcio con desprecio de toda decencia cristiana, pero lo que nos hemos propuesto en esta crónica es hacer resaltar la complicidad de un ministro protestante dando un falso aspecto de sanción religiosa al recasamiento de una mujer con el hermano de su primer marido, cuya sombra trágica se levantará siempre entre los nuevos juntados diciendo al uno: tu eres mi hermano, y a la otra: tú fuiste mi mujer.

Ni al príncipe Sergio ni a la Van Alen se les podrá exigir cierto decoro en sus relaciones amorosas, pero sí que debe esperarse una pequeña muestra de decencia espiritual de un hombre que por su posición y cargo está obligado a predicar los principios de la moral cristiana. Por mucho que sea el abismo a donde han descendido los recasados, más profundo es todavía el nivel a que ha bajado el ministro protestante que llevó a cabo la farsa de declararlos en nombre de Dios, marido y mujer.

Pero estos descensos morales no son ni nuevos ni frecuentes. Hace tres años el vicario de la iglesia protestante de la Gracia, de Nueva York, predicó, con la censura de unos y la aprobación de otros, que debía establecerse el matrimonio "a prueba", es decir, viviendo juntos y haciendo vida conyugal, a lo menos por cinco años, los que desearan ser un día esposos, con la condición de que durante este período de matrimonio de prueba no podían tener hijos. Los hijos vendrían o no, después de celebrado el matrimonio legal. Tan entusiasta era de su opinión el vicario que entregó su propia hija a otro pastor protestante en matrimonio "a prueba", la cual parece que falló porque a los dos años cada uno ti-

DE INSTRUCCION PUBLICA

NOMBRAMIENTOS DE MAESTRAS INTERINAS

El pasado día 25 de marzo fueron nombradas para ejercer escuelas nacionales con carácter interino, las maestras siguientes:

Doña María Concepción Bargallo Solé, para Pallaresos.

Doña Josefa Curto Subirats, para Roquetas (Unitaria núm. 5).

Doña Herminia Mateu Huguet, para Aiguaviva (Montmell).

Doña Rosa Pipió Murillo, para Capsanes (párvulos).

Doña Angela Masdeu Ollé, para Albaca (Cornudella), mixta.

ró por su lado cansado de la prueba, esperando la ocasión de empezar otra.

Otra prueba del desprecio con que muchos ministros protestantes miran la santidad del matrimonio la dió no hace mucho el llamado obispo de la diócesis de Chicago de la "Iglesia Liberal", Percy Ward, casando a una pareja de nudistas los que, como el resto de los asistentes, llevaban el "desvestido" oficial de los seguidores del nudismo. El ministro, sin embargo, hombre ya viejo, tuvo un resto de pudor y se amarró a la cintura una piel de leopardo.

Con estos ejemplos de hoy ya no es maravilla, aunque es repugnancia, la presencia del doctor Bierderwolf en el llamado casamiento de la Van Alen con el hermano de su primer marido.

MARCIAL ROSSELL

Nueva York, febrero, 1936.

Radio Tarragona

PROGRAMA PER AVUI

Emissió única

A la 1'00: Senyals horaris pel carril·lò.

A la 1'05: Sardana.

A la 1'10: Música variada.

A les 2'00: Música de jazz.

A les 3'00: Fi de l'emissió.

PROGRAMA PER A DEMA

Emissió de sobretaula

A la 1'00: enyals horaris pel carril·lò.

A la 1'05: Sardana.

A la 1'10: Fragments de sarsueies.

A les 2'00: Música variada.

A les 2'00: Noves de darrera hora.

A les 2'10: Música variada.

A les 3'00: Fi de l'emissió.

Emissió nocturna

A les 8,00: Senyals horaris pel carril·lò.

A les 8'05: Sardana.

A les 8'10: Notes de borsa, marítimes i de turisme.

A les 8'15: Música selecta.

A les 9'00: Informació odepòrtiva per Trifóbas.

A les 9'15: Servei de Premsa.

A les 9'30: Concert "Paños Ramos" a càrrec de Celeste Grijo, intèrpret de "Betty Boop", Eduard Brito, bariton cubà, Melodian's Orquestra i l'humorista Valentí Casfanyas.

A les 10'30: Fi de l'emissió.

Cursetistes!

Prof. ROIG

CURSETISTA!

Convocats cursets apremiants! Decret 22 actual

6.000 places

Asseguri vostè l'èxit

Professor ROIG

amb altres Doctors, Llicenciats, Inspectors i Catedràtics de la Normal

Alta pedagogia - Metodologia pràctica - Temes únics

Escolti unes conferències gratuïtament

Colón, 24 - Tarragona

La conferencia del Sr. Ossorio y Gallardo en el Ateneo

Anoche dió su anunciada conferencia en el "Ateneu" e ilustre jurisconsulto don Angel Ossorio y Gallardo.

Desarrolló el tema "El Estatuto de Cataluña visto por un madrileño".

En la presidencia la Junta directiva de la entidad.

El teatro aparece totalmente lleno, figurando gran número de señoras y señoritas.

El presidente del "Ateneu", don Ramón Nougués, hizo la presentación del conferenciante, del cual dice que habla siempre con sinceridad y lucha por la verdad y la justicia social, columnas sobre las que descansa su fama y su reputación. Por eso sois, dice, ciudadano ejem-

Después de darle las gracias por haberse dignado enaltecer la tribuna aceptando el encargo de dar una conferencia, le ruega que hable con sinceridad a este público que le reconoce como maestro.

Justifica el por qué habla en catalán, no porque signifique menosprecio al idioma castellano sino porque quiere volcar también en esta breve presentación todo su espíritu. (Aplausos).

EL CONFERENCIANTE

El señor Ossorio ocupa la tribuna, siendo ovacionado.

Empieza diciendo que no son ciertos los elogios que dejándose llevar del afecto le ha tributado su estimado amigo el Sr. Nougués. Yo—dice—no soy más que una

buen persona y aun hay quien no lo quiere reconocer. (Risas.)

Entrando en el tema recuerda los vitores y ovaciones que se tributaron a los consejeros de la Generalidad en Córdoba, en Ocaña y hasta en Guadalajara (Risas) cuando les fué otorgada la libertad.

¿Qué ha pasado en España, se pregunta, que los castellanos dan vivas a Cataluña libre? Pues ha sido sencillamente que España ha comprendido el problema.

La autonomía se apoya sobre dos normas distintas: una, histórico-tradicional encarnada en esta afirmación: "Cuando un pueblo ha sido nación lo será siempre aún en contra de sus hijos". ¿Es cierta esta afirmación? Desde luego que sí. Analiza este aspecto deduciendo que la nación subsiste a través de las vicisitudes históricas.

La otra columna sobre la cual descansa la autonomía es el sentido de libertad.

Sienta el principio de que todo ser tiene derecho a su desarrollo y perfección y a desenvolverse dentro de las actividades que le son peculiares. España estaba aprisionada, ahrojada, bajo el peso de una represión, periódicos suspendidos, 30.000 ciudadanos encarcelados. Por todas partes se respiraba anhelos de libertad. La libertad era la ilusión y la esperanza del pueblo español. Por eso, cuando los españoles vieron que unos hombres habían perdido su libertad personal en beneficio de la colectiva prorrumpieron en vivas a Cataluña libre. (Grandes aplausos.)

SETMANA SANTA

FIRA DE SEVILLA

Del 4 al 14 d'abril del 1936

VISITANT-SE

TORTOSA, VALENCIA, ALACANT, ELACHE, MURCIA, GRANADA, MALAGA, GIBRALTAR, ALGECIRAS, CADIZ, XERES, SEVILLA, CORDOBA, VALDEPEÑAS, TOLEDO, MADRID, SARAGOSSA I LLEIDA

Amb magnífic cotxe Pullman

INSCRIPCIONS A

VIATGES DALMAU

Rambla Mazzini - GARATGE RA-FEL - Telèfon 300 - REUS

A TARRAGONA:

AGENCIA SR. BORONAT

CLIMATOLOGIA OBSERVACIONES METEOROLOGICAS DEL INSTITUTO

Sábado, 28

Temperatura a la sombra:

Máxima, 21; mínima, 10'5.

Barómetro a 0 y al nivel del mar:

A las 8 h., 760'8; a las 18, 761.

Dirección del viento:

A las 8 h., O.; a las 18, O.

Fuerza del viento:

A las 8 h., calma; a las 18, id.

Estado del cielo:

A las 8 h., casi despejado; a las 18, id.

Clase de nubes:

A las 8 h., Ci. St. Cú.; a las 18, id. id. id.

Evaporación:

En las 24 h., 2.

Lluvia recogida:

En las 24 h., 0.

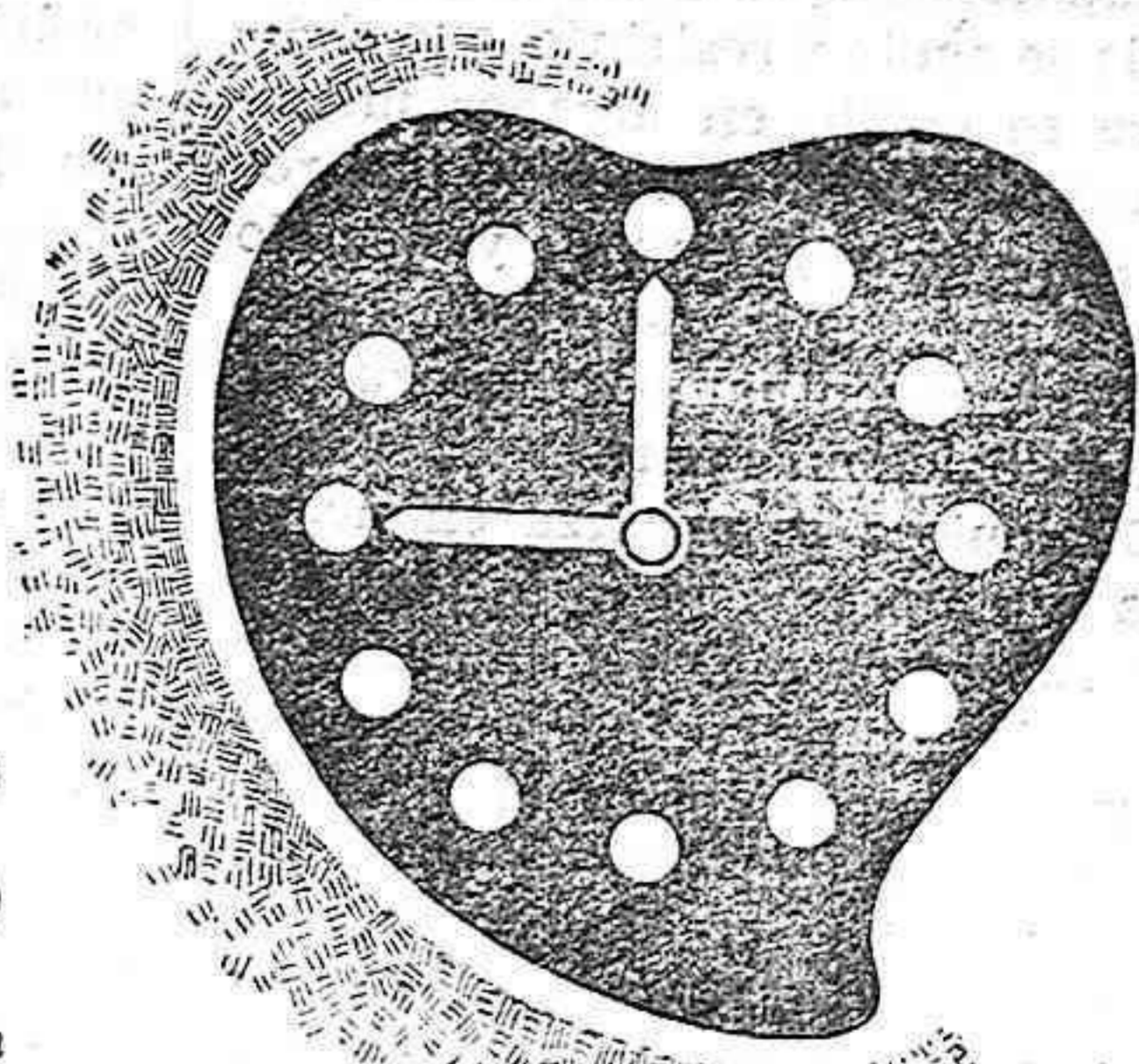
Humedad relativa:

A las 8 h., 75; a las 18, 75.

Como un reloj

funcionará su organismo tomando KOLA y CACAO ROS PASCUAL

Tónico rápido y eficaz del funcionalismo del corazón.

Indicado en casos de debilidad cerebral, melancolía, agotamiento, astenia sexual y convalecencias.

Da vida y regenera el organismo.

KOLA Y CACAO ROS PASCUAL

Depositorio: FARMACIA SANROMA - TARRAGONA

ALMACENES MARSOL

HOY DOMINGO

GRAN EXPOSICIÓN

DE

Novedades para Primavera y Verano

VIDA RELIGIOSA

SANTORAL

Sants Jcnàs, Basaquisi i Ciril, diques; Segond, Pastor, Victorià, Armogastes, Màscula i Satur, màrtirs, i Eustaqui, abat.

MISSA D'AVUI

Del Diumenge de Passió
Semidoble de primera classe. — Ornaments morats
Estació litúrgica a Roma: Sant Pere del Vaticà

La setmana que avui comencem forma amb la Setmana Santa l'anomenada Quinzena de Passió. Són els dies destinats per l'Església a commemorar amb bruits especials i corpreneadors l'obra divina de la nostra redempció, l'obra messiànica del Fill de Déu, qui havent vingut al món morí per donar-nos vida. La commemoració de la Passió de Jesús comença pròpiament el diumenge de Rams; però des d'avui la litúrgia ens fa contemplar més d'un oportú aspecte del misteri de la Creu.

EVANGELI

† Continuació del sagrat Evangeli segons sant Joan:

En aquell temps: Deia Jesús a les multituds dels jueus: Qui de vosaltres em titllarà de pecador? Si us dic la veritat, perquè és que no em creieu? Aquell qui és de Déu, escolta les paraules de Déu. Per això vosaltres no escolteu, perquè no sou de Déu. Respongueren doncs els jueus i li digueren: Per ventura no tenim raó, quan diem que ets un samarità, i un posseït del dimoni? Respongué Jesús: Jo no so posseït del dimoni; sinó que dono honor a mon Pare, i vosaltres no m'en doneu a mi. Jo no cerco la meua glòria: hi ha algú qui la promou, i qui la jutja. De veritat us dic: que si algú serveix ma paraula, mai per mai veurà la mort. Digueren-li els jueus: Ara si que coneixem que ets posseït del dimoni. Mori Abraham i els profetes: i tu dius: Si algú serveix ma paraula, mai per mai tastarà la mort? Per ventura ets més gran que nostre Pare Abraham, que ja és mort? els profetes també moriren. Que t'afiguera ésser? Respongué Jesús: Si a mi mateix em glorifico, la meua glòria no és res: és mon Pare qui em glorifica, el qual diu que és el vostre Déu, i no el coneixeu: emperò jo el conec; i si diguéss que no el conec, jo seria un mentider com vosaltres. Però jo el conec, i guardo sa paraula. Abraham, vostre pare, s'estremí de goig, desitjós de veure el meu dia: el veié i se n'alegrà. Els jueus li digueren: Io tens encara cinquanta anys, i has vist Abraham? Jesús els digué: De veritat, de veritat us dic, abans que Abraham fos fet, jo som. Llavors colliren pedres per tirar-les-li. Més Jesús s'amagà, i eixí del temple.

MISSA DE DEMA

Del Dilluns de Passió
Fèria simple. — Color morat

MISSA DEL DIMARTS

Del Dimarts de Passió
Fèria simple. — Color morat

QUARANTA HORES

Es celebren a l'església de Sant Domènec, essen les hores d'exposició de les vuit a les onze del matí i de dos quarts de quatre a dos quarts de vuit de la tarda.

El dia 21 comencen a l'església de l'Hospital.

CULTES PER AVUI

CATEDRAL. — A dos quarts de set, Rosari de l'Aurora. A dos quarts de vuit, missa de comunió general i conclusió dels exercicis per a senyores.

A dos quarts de deu, s'entra al cor; després del cant de Tèrcia, processó claustral i missa conventual amb sermó pel predicador quaresmer.

Tarda, a dos quarts de sis, funció quaresmal amb sermó pel R. P. Isidre Griful.

SANT JOAN. — Misses a les sis, set, amb punt doctrinal, vuit, nou i onze.

A tres quarts de deu, els infants de la Sala cantaran la missa "Orbis factor".

Tarda, a les rtes, Catecisme. A les sis, Rosari i Viacrucis.

SANT FRANCESC. — Misses a les sis, set, vuit i onze. A dos quarts de deu, ofici amb homilia.

Tarda, a les quatre, Rosari i Viacrucis.

TRINITAT. — Misses a dos quarts de set, dos quarts de vuit, vuit, dos quarts de nou, i a dos quarts de deu, "Missa d'infants".

Tarda, a les quatre, Viacrucis predicat.

SANT PERE (Serrallo). — Misses a dos quarts de set i nou.

SAGRAT COR. — Misses de sis a nou, cada mitja hora, i a les dotze.

Tarda, tots els dies, a dos quarts de set, Rosari i Viacrucis.

SANTA CLARA. — Missa a les sis, i a les vuit, ofici cantat.

NATZARET. — Missa a dos quarts d'una.

SANT ANTONI (PP. Caputxins). — Misses a les set, vuit i nou.

Tarda, a les sis, Rosari i Viacrucis.

HOSPITAL. — Misses a dos quarts de set i a les deu.

MERCE. — Misses a les sis i a dos quarts de vuit.

Tarda, a les cinc, rosari i Viacrucis.

SANT DOMENEC. — A les vuit, missa d'exposició. A dos quarts d'onze, de reserva.

Tarda, a tres quarts de set, Rosari, trisagi, benedicció i reserva.

CARMEN. — Misses desde las seis y media hasta las nueve y media, diez y media y once y media.

Tarda, a las seis, Rosario, visita a la Virgen y Salve.

Después de la función, plática preparatoria para los Ejercicios espirituales para señoras y señoritas.

SANT MIQUEL. — Solemne Setenari dedicat a la Verge dels Dolos.

Tarda, a dos quarts de set, mediació corresponent, Corona cantada, sermó pel M. I. doctor Miquel Vilatimó, i càntics a la Verge.

Tots els dies fins el dia 3.

CULTES PER A DEMA

CATEDRAL. — Exercicis espirituals per a homes i joves, dirigits pel Rnd. P. Isidre Griful, a dos quarts de vuit del vespre, del 30 al 5 d'abril.

CARMEN. — Ejercicios espirituales para señoras y señoritas, dirigidas por el R. P. Eegismundo de la Sagrada Familia, del Convento de Castellón.

Por la mañana, a las nueve, misa y lectura. A las nueve y media, canto del motete "Ulls del bon Jesús; mireu-me", y plática.

Por la tarde, a las seis, rezo del santo Rosario, canto del "Crec en un Déu" y sermón. Acto seguido se cantará el motete "Perdón, oh Dios mío".

El mismo orden se seguirá todos los días hasta el día 5.

NATZARET. — Tarda, a les sis, és resaran els misteris de la Puríssima Sang, corresponents: Crucifixió, meditació, sermó pel Rnd. Dr. Gabriel Ferré, i cant del "Miserere".

SANT DOMENEC. — Funció de les Quaranta Hores.

CULTES PER A DIMARTS

SANT ANTONI. — Durant la missa de vuit, es farà l'exposició del sagrat dimarts de Sant Antoni de Pàdua.

Tarda, a les sis, Rosari.

SANT FRANCESC. — A dos quarts de vuit, missa i tretze dimarts de Sant Antoni de Pàdua.

Tarda, tots els dies, a les sis, Viacrucis i Rosari.

HOSPITAL. — A les vuit, missa d'exposició. A dos quarts d'onze, de reserva.

Tarda, a tres quarts de set, rosari, trisagi, benedicció i reserva.

Sección oficial

GENERALITAT DE CATALUNYA Comissaria de Tarragona

CASA D'ASSISTENCIA SOCIAL

Avis

Havent-se de procedir a l'adquisició de queviures i altres articles de consum de la Casa d'Assistència Social d'aquesta Comissaria per al propi mes d'abril, per mitjà d'aquest periòdic ho faig públic per tal de posar-ho en coneixement dels senyors comerciants.

Tenint per objecte únic el lograr la natural competència que tendeix a millorar preus i qualitats, hauran de fer-se les ofertes en plecs carats, a les oficines de la Casa d'Assistència Social fins a les onze del dia 31 del corrent.

L'obertura dels plecs es farà a les dotze del mateix dia en el Palau de la Comissaria.

Tarragona, 28 de març de 1936. — El Comissari, Lluís prunés.

Servicio bisemanal rápido

con AUTO-CAMION entre

Tarragona-Zaragoza-Calatayud-Guadalupe-Madrid

MERCANCIA ASEGURADA DECLARANDO SU VALOR

PRECIOS ECONOMICOS DOMICILIO A DOMICILIO

Antes de hacer sus envíos consulte a

J. SOLÉ

ALMAÑA, 6 - Tel. 1697 - TARRAGONA

GRAN ESDEVENIMENT EDITORIAL!

GEOGRAFIA DE CATALUNYA

4 magnífics volums amb uns 3.000 gravats, nombrosos mapes, gràfics moderns i làmines a tot color.

En fascicles quinzenals de 250 pessetes.

Aviat sortirà el primer.

Subscripció i informació:

LLIBRERIA GUARDIAS

PLAZA REPUBLICA, 53. - TEL. 1434.

Modas Balcells

Participa a su distinguida clientela que a partir del día 2 de abril, tendrá a su disposición las últimas Novedades en Vestidos y Sombreros de la presente Temporada. Esperamos su visita.

Plaza de la República, 32, 1.

¡OBESIDAD! ¡OBESIDAD!

¡GORDURA! ¡GRASA EXCESIVA!

TRATAMIENTO EFICAZ DE RESULTADO INMEDIATO

SIN MEDICAMENTOS, REGIMEN NI MOLESTIAS

ALGO EXTRAORDINARIAMENTE SENSACIONAL

¡Gratis, detalles gratis!

Solicitándolo con el Boletín adjunto, del Apartado 10.009.--MADRID

Don... domiciliado en ... provincia de ... calle de ... número ... indique el perímetro de cintura ... desea recibir informes gratis y sin compromiso.

Art i lletres

"Antologia general de la Poesia Catalana"

Els "Quaderns literaris" que tan encertadament dirigeix el jove Josep Janés i Oliver, han volgut commemorar el número 100 de la seva publicació amb una "Antologia General de la Poesia Catalana" la qual composició fou confiada als destacats elements de la jove promoció literària: Martí de Riquer, Josep Maria Miquel i Vergés i Joan Teixidor.

Amb ocasió d'una àmplia polèmica entorn del tema "decadència de la poesia catalana moderna", poguérem dir que l'esmentada afirmació no era pas certa, i tot fent consideracions manifestàvem el nostre desig d'una Antologia general completa, que arribés fins als nostres poetes més joves, per tal que tothom sabés quina era la veritable fessoma de la nostra poesia. Doncs bé: ja tenim l'Antologia General que desitjàvem. Ja la tenim i tots ens n'hém d'alegrar.

Un no massa groixut volum de més de 600 planes, amb més de 400 poemes deguts a la ploma de més de 60 diferents poetes, ens donen una idea del que ha estat i del que és la nostra poesia. Idea que potser no serà encara, i malgrat ésser l'antologia de la poesia catalana més important, quantitativament, que s'ha editat fins els nostres dies, prou completa; però no serà equivocada. I qui hagi anat llegint un a un i amb atenció els poemes del llibre, arribarà a tenir una idea de la nostra valor poètica del tot satisfactòria. Amb això no volem dir que sigui una antologia immodificable i perfecta. No. Tot i salvant el criteri dels autors, que ben bé fan en seguir-lo, trobem a manca algunes coses, com també n'hi trobem algunes de sobreres o, almenys, no necessàries. Estic convençut que no serà aquesta Antologia, referint-me a la part de poesia moderna (les altres dues parts en que es divideix el llibre són: poesia clàssica i popular, i poesia renaixent) el que ha estat per exemple la de Gerard Diego en la poesia castellana. Però amb tot i això la considero d'una valor utilíssima, i més que no pas pels que estudien assiduament la poesia, pels que se'n mantenen una mica allunyats. Per aquells calia una mica més de detenció, i sobretot més interpretació amb notes crítiques. Però pel públic, i crec que els "Quaderns literaris" el posseïen abundós, serà d'una valor de gran importància, i si com és d'esperar, hom va llegint el llibre, ens trobarem amb el primer gran pas donat en ferm per a posar en contacte els nostres poetes amb el nostre noble avui bastant divorciats. Ja ho diu Janés Oliver, en una nota commemorativa del primer centenari dels "Quaderns literaris": "el nostre propòsit inicial: Contribuir a donar al poble de Catalunya una cultura ben nostra, en la llengua i en l'esperit". (Es interessant oposar a aquesta dedicatòria, la del gran poeta castellà, Joan Ramon Giménez, que en la seva "Segunda Antologia" publicada en la "Colección Universal", diu, simplement: "A la minoria, siempre". La recent Antologia nostra per tot el ja esmentat i pel preu a l'abast de tothom amb què es ven, va dedicada a tot el poble).

Amb totes aquestes consideracions que se m'han suscitats llegint àvidament aquesta Antologia, inexplicablement arribada amb gran rotunditat a Tarragona, vull només destacar la seva importància per a tothom que sigui una mica amant de les nostres lletres, i la transcendència que pot tenir pel nostre poble el gest valent, audaç, dels tres joves literaris, d'encarar-se amb una empresa de tanta envergadura i responsabilitat, entorn de qual tan poc uniformes són els parers. El nostre aplaudiment per la seva gesta, malgrat les poques reserves que podríem oferir, és del tot entusiasta i fervorós.

JOSEP CUSIDO i PIÑOL

La música de les esferes

per AGUSTI ESCLASANS

Hi ha contactes fatals, en la vida de la lírica, que semblen preparats dramàticament per les forces obscures i pels dissenys del més enllà. La confluència dels destins més antagònics, sota l'arc d'un meridià poètic, suscita catàstrofes que recorden la persistència d'una òrbita indefugible, d'un Fat dominant de la voluntat i l'existència dels pobres mortals de natura més antagònica. La lectura del volum doblement biogràfic d'Isabel Clarke sobre "Byron et Shelley" (Librairie Hachette-Paris) ens ha deixat una amargor mental que perdura, terrament, a través d'altres lectures. Una persistent sensació de malestar, com d'angoixa moral i intel·lectual, percevera tot al llarg de les ombres i les figures que es posen en contacte amb el món humà dels protagonistes del llibre descarnat i tràgicament objectiu. Els dos grans lírics anglesos hi passen com estàtues de llum i boira, mal encaixats amb la realitat que cis volta, sofrint i queixant-se, topan amb la vida en escorç i en angles feridors. Byron, bell com un jove déu, imatge fugissera d'Eufo-

rió, pàl·lid i fi, com amb les faccions aclarides per dintre, "cobert amb un vel subtil de llum de lluna". Shelley, flotant com un esperit, fantasma vague d'ell mateix, vol d'Ariel a través de les cambres i els paisatges, juguina alada del destí. L'un i l'altre, però, ben diferents. Hom diria que Byron i Shelley fan l'efecte de pare i fill agafats de la mà. I en llegir, per exemple, que els vaixells de deport que ambdós noliejaren en aigües d'Itàlia, portaven, respectivament, els noms d'"Hércules" i "Ariel", ens fa l'efecte que veiem en ells la imatge mítica, però exacta, de llurs patrons respectius. Figures de somni, pàl·lids herois d'un món sobreal, encarnacions humanes d'un vol arièlic gegantament diví...

L'arièlisme en literatura, i sobretot en poesia: heus ací un tema d'estudi que podria aclarir-nos l'essència mateixa del lirisme absolut. Quan el Shakespeare de "La tempesta" ens lliurava el seu testament de poeta únic, creava la figura mítica del vell Pròsper, el suprem encantador, el demiürg del món dels somnis. Ariel i Caliban,

les dues forces eternes de la creació, són com les dues ales del vol de Psiquis, velles com l'home, símbols eterns de l'esperit i la matèria. Byron i Shelley, amb Keats entre ambdós, són els ressons directes de l'encís arièlic que brolla de la vareta màgica de Pròsper. L'arièlisme poètic és com la llum dels set colors de l'arc de Sant Martí, en reflex de prisma descompost, damunt la infinita cavalcada dels mots. Hi ha un lligam etern que uneix l'esperit arièlic amb l'esperia pitagòric. Llum i melodia s'encadenen, i converteixen els colors en harmonia viva. És la música de les esferes.

La puresa del lirisme absolut viu entre la música i les matemàtiques. O millor encara: és una matemàtica que s'escampa en músiques. Nombres i signes que tenen per xifres les estrelles. El principi fonamental de la filosofia pitagòrica ensenyava que totes les coses són nombres o que estan formades per ells. La geometria, la física, l'astronomia, la música, estaven en dependència real amb les propietats aritmètiques. I el principi dels nombres era el signe en essència, el veritable nombre, generador de l'harmonia, la bellesa, la veritat; i, per tant, l'ésser de les coses: la unitat absoluta. Dintre la unitat, tots els cossos reals es mouen en una òbita vers el centre, que escampa per l'univers l'escalfor i la vida. Les esferes, dins el buit tenebrós, es mouen amb regularitat, i produeixen una harmonia, la música de les esferes, que els homes no copsen, però que només entenen els poetes per traduir-la en paraules líriques, en formes pitagòriques verbals. Aquesta és la base de la filosofia matemàtica del pitagorisme. I el propi Plató, poeta als vint anys i filòsof als quaranta, n'estava saturat. Retrobem la influència pitagòrica en el Renaixement (alguns dia parlarem de Marsilio Ficino i l'Acadèmia de Florència, bressol del renaixement), època en la qual l'empremta pitagòrica i platònica representa una renovació de l'etern arièlisme doctrinal.

L'obra poètica de Byron i Shelley és com una faixa de zodíac dintre la llum irisada dels somnis. De Pròsper als lírics arièlics, cristallitza la manera poètica més pura, que és la del lirisme còsmic. El veritable poeta pur no és el líric realista ni el líric cerebral, sinó el líric pitagòric, això és: aquell que sap portar la seva creadora puresa interior des dels límits estètic (poesia) als límits ideològics (filosofia). La imaginació i l'intel·lecte són les dues ales del vol poètic, que uneixen el camp real amb el camp cerebral, sense barrejar mai les jerarquies líriques. Del món real al món cerebral, a través de la imaginació i l'intel·lecte, hi ha tanta distància, per exemple, com de la teoria socràtica dels conceptes a la teoria platònica de les idees. I no us escolteu mai els falsos crítics quan us afirmen que la poesia moderna ha d'ésser, per damunt de tot, sensibilitat. La lírica eterna neix damunt el cor, i l'intel·lecte brilla damunt aquest cementiri com una lluna morta...

Tot lirisme interior és sempre un esforç heroic d'ascetisme intel·lectual i moral. El cosmos ha estat format pel demiürg (Deu) segons el model de les idees. La matèria és el principi masculí, en la producció del món sensible. L'esperit de l'univers és la realització completa de la idea del bé. I l'ànima còsmica és el nombre que estructura la matèria segons les lleis de l'harmonia. Pitàgoras, passat per

Vinyes verdes

POEMA PER JOSEP MARIA DE SAGARRA

Vinyes verdes vora el mar:
ara que el vent no remuga,
us féu més verdes, i encar
teniu la fulla poruga,
vinyes verdes vora el mar.

Vinyes verdes del coster:
sou més fines que l'usarda.
Verd vora el blau mariner,
vinyes amb la fruita verda,
vinyes verdes del coster.

Vinyes verdes, dolç repòs
vora la vela que passa;
cap al mar blinqueu el cos
sense decantar-vos massa,
vinyes verdes, dolç repòs.

Vinyes verdes, soledat
del verd en l'hora calenta.
Raïm i cep retallat
damunt la terra lluenta;
vinyes verdes, soledat.

Vinyes que dieu adéu
al llagut i a la gavina
i al fi serrellet de neu
que ara neix i que ara fina...
Vinyes que dieu adéu!

Vinyes verdes del meu cor...
Dins del cep s'adorm la tarda.
raïm negre, pàmpol d'or,
aigua, penyal i basarda...
Vinyes verdes del meu cor.

Vinyes verdes vora el mar:
verdes a punta de dia,
verd suau de cap al tard...
Feu-nos sempre companyia,
vinyes verdes vora el mar.

Plató, és la font del lirisme d'Ariel, ressò desfet en prismes de la música de les esferes. La petjada dels peus descalços del silenci, damunt les grades tenebroses del més enllà, marca les fites argentades del vol dels poetes purs. Tota lírica perfecta és poesia sagrada. I no és pas "poesia de savis per als savis", com diu el vulgus, sinó lirisme de cara als segles. Com el de Byron i Shelley.

Americanismes a Catalunya?

Que un país sense una tradició històrica i sense un llevat espiritual d'alçada, impulsi la seva cultura a batzegades i amb procediments estranys, no ens causa sorpresa. A més, ells són ells, i reben damunt seu el resultat de llurs actes. Però que a casa nostra, que a Catalunya es vulguin importar aquells procediments, això, ja ens afecta de més aprop i no volem passar aquet fet sense consignar el nostre comentari. Ho direm de cop: el "concurs" de lectura, escriptura, i redacció que avui es celebra a la nostra ciutat, ens causa pena, i voldríem que no se'n celebrés cap altre de semblant. Ni patriòticament, ni en nom de la cultura, ni pedagògicament, podem trobar recomenabla aquell "concurs". Això de sotmetre a número i premi les activitats superiors de l'home i els

afectes més pregons, es un començ blasfemable. Tenim una literatura de vigoria espiritual prou alta perquè no calguin aquesta mena de procediments per a impulsar el conreu i amor de les nostres lletres. Això de concursos standartzats que els apli quin al que vulguin: a seleccionar noies, vestits, modes, velocitat mecanogràfica, etc.; a fer llegir i redactar, no. Precisament avui que ja només es conserven els Jocs Florals pel que tenen de tradició i pel que han estat, i per res més que tot està en descrèdit, ara es comencen a fer "concursos" més materialitzats i vergonyants encara. Si Maragall, que blasfemava la "gatada" tan cruament, ara visqués, com parlaria davant d'aquesta mena de "concursos" que s'inicien!

Mereix elogis la intenció: interessar el nostre poble per les nostres lletres, però no podem aprovar de cap manera, ans bé el contrari, el procediment emprat. Aquest procediment justificaria el motejament que vàrem sofrir els catalans en ple Parlament espanyol, en vida de Maragall, quan un parlamentari ens digué "Mediòcres en todo". No. La nostra literatura, les nostres lletres, per a estimar-les, només cal conèixer-les. No mereixen que hom s'hi apropi amb l'americanisme d'un "concurs" sotmetent a puntuació, a un mecanisme, i a premi, el que pot ésser el més pregon d'un hom. I això suposant que el fall d'uns homes, sigui absolutament just i no possible a equivocacions.

I per avui res més.

2 minuts d'actualitat

29 - MARÇ - 1936

Primavera!

Ho havíem sentit dir i ho havíem llegit en la premsa però no ens ho acabàvem de creure.

Tothom ens assegurava que havia fet la seva arribada oficial la Primavera; però ningú ens acabava de convèncer.

Abans d'ahir però, sortirem de dubtes.

Aquell sol enrogit que s'estenia pels camps i que feia omplir de ciutadans el passeig de Santa Clara, no ens enganyava.

Aquella calor acompassada amb unes alenades debils d'aire, ens va treure d'un dubte.

Efectivament, la Primavera havia fet la seva arribada verdadera i podíem deixar amb tota seguretat aquell martiritzador abric que ens feia arronsar les espatlles i ens feia caminar una mica encorvats pel seu pes excessiu de lluitador de "catch".

Al matí següent ens cobrirem el cos amb roba lleugera, posada a tò amb el canvi d'estació.

I molt prompte ens prendrem la llibertat de passejar en cos de camisa i amb l'americana penjant del braç.

Ben aviat també veurem el primer ciutadà que treurà de l'armari el seu barret de palla per a fluir-lo rambla amunt, rambla avall...

I vindrà la temporada de banys, i els cinemes coneixeran la crisi d'espectadors, els "cafès" vendran orxata de xufles i taronjades al natural; descansaran els equips de futbol i arribaran les festes majors dels pobles...

I és que la Primavera és un tema llarg.

Es una estació de l'any que serveix de palanca entre l'hivern i l'estiu, perquè les crudelitats de l'una i les delícies de l'altra no ens trobessin desprevinguts i haguessim de fer uns dies de llit per la variació precipitada del temps.

Es la temporada ideal de tots els anys, en la que la calor sofocadora es troba contrariada per l'aire fresc de rosada al matí i al vespre.

Es la "mussa" inspiradora de poemes i dibuixants, amb les seves flors i la música encisadora que els aucells deixen sentir amb més entusiasme que mai.

Retornen les orenetes i vénen els mals de cap, doncs ja sentim que la dona es fa projectes, dels que nosaltres i únicament nosaltres, haurem d'ésser-ne les "víctimes".

--Mira, els nens, els podem enviar a Suïssa i t'ú i jo anirem a passar l'estiu a Castelldefels.

--Però no veus que no podem...

--I ara! Què dirien "els" Pujols! Creurien que ens va malament el negoci!...

--I no s'equivocarien.

--Pepet! Com et tornes! Tú vols que es creguin que estem en la misèria?

--Dona... no vull dir això, però...

--Res; no en parlem més. Els nois a Suïssa i nosaltres a Castelldefels!

Veus ací, com els pobres marits, desconeixent completament l'arribada oficial de la Primavera, en coneixen les seves conseqüències i viuen martiritzats escoltant projectes per l'estiu que s'apropa.

NOTAS LOCALES

REPARTO DE PREMIOS

Hoy a las cuatro de la tarde se celebrará en la Sala Parroquial de San Juan Bautista el acto de reparto de premios del "Concurs literari de la F. J. C. de C.", en cuyo acto la Escuela Coral interpretará algunas piezas y la Sección Dramática del Grup "Aubax" pondrá en escena el regocijado sainete "L'últim anglès". Se invita a todo el público en general.

REUNION DE LA COMISION DE ENSANCHE

Ayer se reunió la Comisión de Ensanche, aprobando el nuevo presupuesto de la misma.

Maletes

Necesseres

Baguls

Articies d'esport

Alta qualitat
Preus baixos

CASA COCA

Comte de Rius, 7 - Tarragona

Cursetistes!

Prof. ROIG

EL COMITE REGULADOR DE LA HARINA INTERVENIDA

En la Comisaria de la Generalidad y bajo la presidencia del señor Prunés, se ha constituido el Comité regulador de la harina intervenida, integrado por los fabricantes y dos panaderos.

La misión de dicho Comité es la de velar por el exacto cumplimiento de las disposiciones dictadas por el consejero de Economía de la Generalidad.

PROPIETARIOS

Dispone de importante capital para invertir en préstamos.

Informarà

Augusto Serres

CORREDOR DE FINCAS

CARRETERA BARCELONA

Núm. 49

TELEFONO 1253

VISITA A LA PINEDA

El alcalde Sr. Lloret, acompañado de algunos concejales y del arquitecto señor Pujol, visitó detenidamente la finca denominada "La Pineda", propiedad del señor Balcels, donde hay instalada una magnífica granja.

Los visitantes fueron recibidos y acompañados por el señor Balcels.

Antonio Segú

CORREDOR DE

FINCAS

MENDEZ NUÑEZ, 21, bajos

TARRAGONA

Despacho, 1193
Telefonos Particular, 1194

SESION PLENARIA EN EL AYUNTAMIENTO

Mañana celebrará sesión plenaria el Ayuntamiento para la aprobación de los nuevos presupuestos municipales.

Cinema Metropol

GOLGOTA
UN FILM DE JULIEN DUVIVIER

JOEL AVUI DIUMENGE, tarda i nit

AVISO DE LA EMPRESA DEL "METROPOL"

La Empresa del "Metropol", en su afán de que el público que teniendo deseos de asistir a la proyección del film religioso "Gólgota" no pudiera hacerlo por asistir a las funciones religiosas de la Catedral de esta tarde, proyectará nuevamente la citada famosísima cinta hoy por la noche a las diez.

Cursetistes!

Prof. ROIG

CONCIERTO POR LA MUSICA MILITAR

Programa de las obras que ejecutará la música militar en el día de hoy en el Paseo Pi y Margall, de 11'30 a 13:

"Soleá", pasodoble, Quiroga.
"Herencia gitana", zamba, Mota.

"El Asombro de Damasco", selección, Luna.

"Maria de la O", zamba, Quiroga.

"Sevillana y Española", pasodoble, Cabestany.

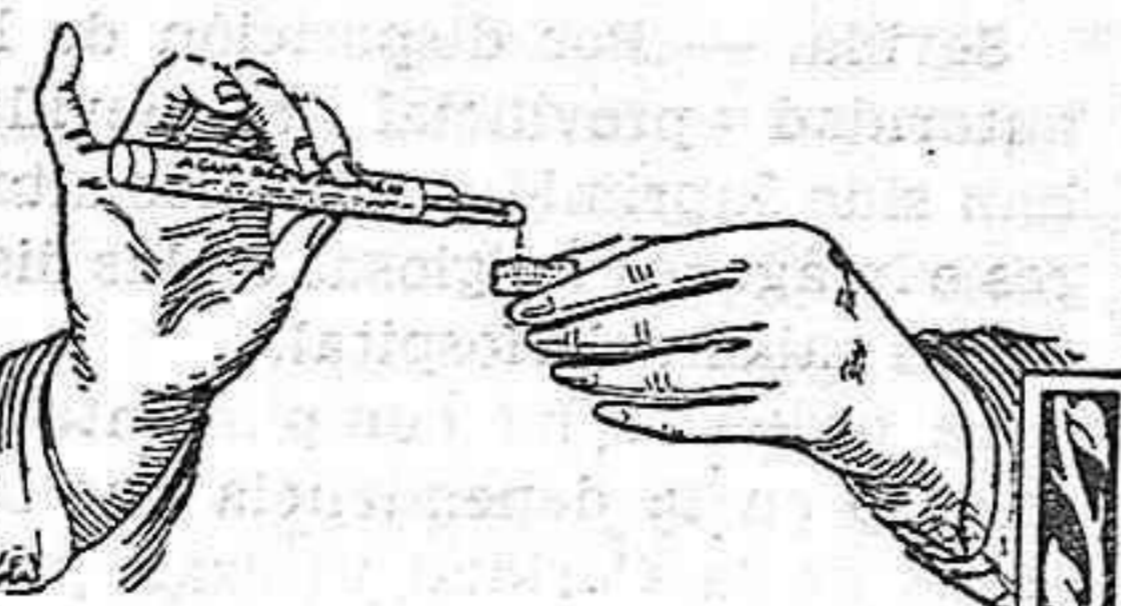
RESTAURANT BUENSUCESO

CALLE BUENSUCESO, NUMS. 6 y 8, al lado de la Rambla de Canaletas y muy cerca de la Plaza de Cataluña. Se sirve a la carta a todas horas.

BARCELONA

PAEDAGOGIUM

Curset d'Historia de l'Art Sagrat - La llicó d'avui tindrà per tema "L'escultura del Renaixement". Serà il·lustrada amb projeccions i començarà com de costum, a dos quarts de dotze.

AGUA DEL CARMEN DE LOS CARMELITAS DESCALZOS DE TARRAGONA

es un antiespasmódico de eficacia inmediata en los

DESMAYOS, SINCOPES, DESVANECIMIENTOS, ATAQUES NERVIOSOS, etc

Dosis. Unas gotas en un terrón de azúcar. Fricciones en las sienes y nariz, y pasada la crisis una cucharadita en medio taza de caldo, café o agua azucarada

Al comprarla hay que tener la precaución de pedir que sea de los CARMELITAS DESCALZOS DE TARRAGONA cuyo nombre va impreso en las etiquetas y grabado en relieve en las botellas

DE VENTA EN FARMACIAS, DROGUERIAS Y CENTROS DE ESPECIFICOS

"LA FLAGELACION"

"Gólgota" el film que tothom deu veure

Dificilíssim per no dir impossible és plasmar amb imatges cinematogràfiques la Tragèdia del Calvari.

Apart dels innombrables obstacles que troba el realitzador d'un film qualsevulla, on les multituds i la presentació, els vestuaris i el moviment de masses són problemes d'alta envergadura que deuen ésser resolts sobriament, s'hi troba el problema espiritual, és a dir, el de fer aparèixer en escena unes figures que encarnen la Divinitat, la Verge, o els apòstols, que donin una idea com més apropiada millor de verisme i arribin a produir un àlit de devoció en el cor dels espectadors.

I això ho ha lograt a bastament Julien Duvivier, presentant-nos "Gólgota", un poema de cinematografia i de so, tractat amb tota dignitat, revivint l'Evangelí, seguint la vida de Crist pas a pas i construït baix un criteri rigorosament catòlic.

Creiem que aquesta producció serà una vera sorpresa pels tarragonins amants de les cintes d'art i creiem també que la Sala del Cinema Metropol es veurà concorreguda en les dues projeccions que es donaran avui, tarda i nit d'aquest bell film, timbre de glòria de la cinematografia francesa.

GAS - BUTANO

Novetat - Rapidesa - Seguretat

Fegons senzills i dobles, calentadors de bany, estufes, cuines, cremadors Bunsen i aparells laboratoris.

Es faciliten els aparells a prova.

Delegació per totes les comarques de l'antiga provincia:

"PROCOMSA" APODACA, 23 - TARRAGONA - TEL. 1218

DELEGACION DE HACIENDA

SEÑALAMIENTOS DE PAGOS

Los individuos de Clases pasivas que tengan consignado el pago de sus haberes en la Tesorería-Pagaduría de Hacienda de esta provincia, pueden presentarse en la misma a percibir los de la mensualidad corriente, desde las nueve a las doce de la mañana en los días y clases que se detallan a continuación:

Día 1.º de abril. — Montepío militar.

Día 2. — Retirados de Guerra y Marina y Cruceros.

Día 3. — Montepío Civil y Jubilados.

Día 4. — Retirados con arreglo a los decretos de 1931, y Clero: Archidiócesis de Tarragona y Diócesis de Tortosa.

Día 6. — Todas las nóminas.

DE SOCIEDAD

Ayer en la capilla del Seminario Pontificio el Excmo. Dr. D. Manuel Borrás, Obispo auxiliar, confirió órdenes sagradas a los siguientes seminaristas:

Diaconado: Rdo. D. Sixto Garrido Saldaña, de la diócesis de Almería.

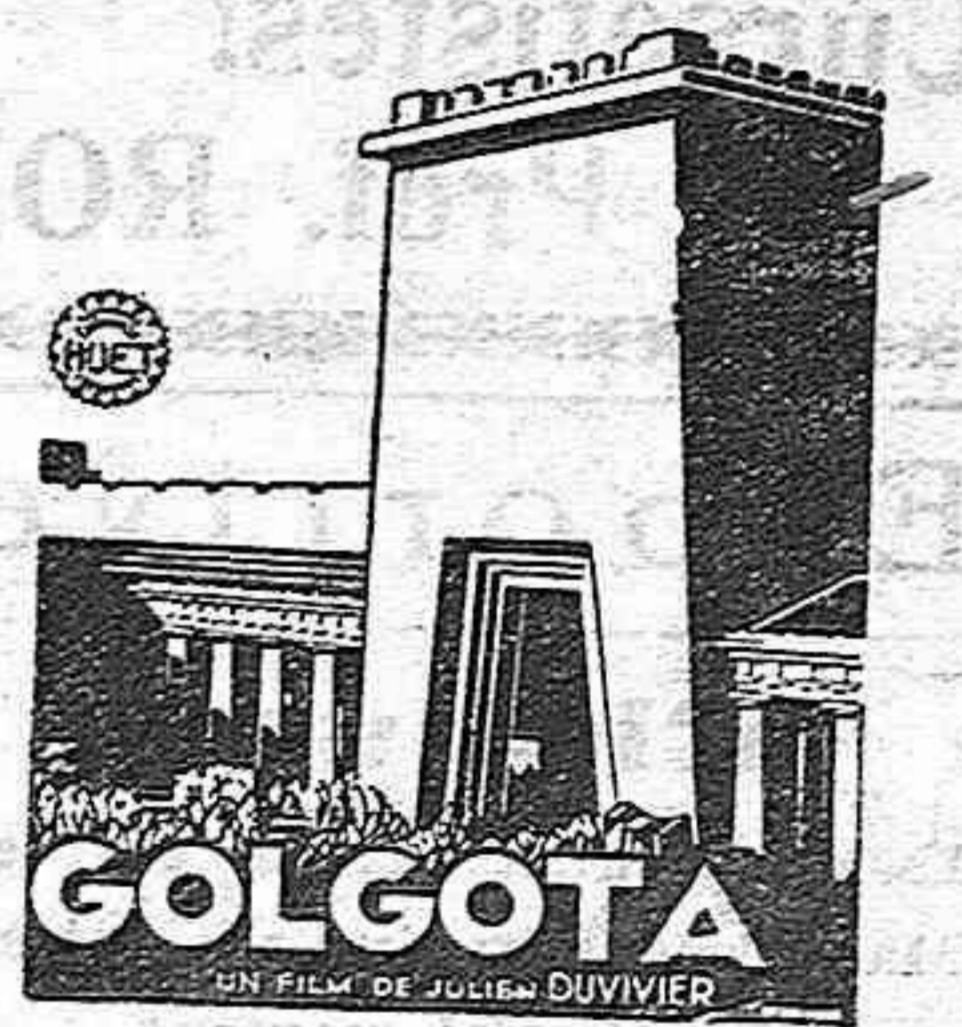
Exorcistado y Acolitado: Reverendos don José María Reyes Mateu, de Tarragona, y don Enrique Juncosa Panadés, de Porrera.

Nuestra enhorabuena.

Mañana en la capilla del Santísimo Sacramento de la Catedral, a las siete, siete y media, y ocho, se celebrarán tres misas en sufragio del alma del Rdo. Dr. D. Magín Torner, Pbro., (q. e. p. d.), como miembro que fué de la Cofradía "Mínerva".

El próximo martes se celebrará en la iglesia parroquial de S. Francisco, a las ocho, una misa en sufragio del alma de la señora Garrreta. Se invita a todas las socias del Rópero de San José y demás fieles.

Cinema Metropol

AVUI DIUMENGE, tarda i nit

Nota de la Cambra de Comerç

Pròximes a entaular-se negociacions amb la República de Mèxic per a arribar a un acord comercial, es prega a tots els electors que tinguin alguna suggerència, la comuniquin a la Cambra a la major breu veu possible a l'objecte de que l'informe que en el seu dia elevi la Corporació, respongui amb tota exactitud a les necessitats del nostre comerç.

Socio capitalista

se necesita por establecer negocio importante en plaza, buenos rendimientos. Abstenerse agencias y curiosos.

Escribir número 12 "Diario "La Cruz".

Quando su estómago funcione mal...

...no tome productos que tengan substancias que puedan ser peligrosas. Recorra siempre a los que se usan para ancianos y niños de pecho.

En los casos de acidez y dolor de estómago es maravilloso el

DIGESTÓNICO

del Dr. Vicente

VENTA EN FARMACIAS

regut seran a tothora objecte d'una lluita força aferrissada.

Pocs dies manquen per a l'iniciació de la gran cursa, puix que aquesta comença el dia 5 d'abril proper i finalitzarà el dia 9 a Madrid.

I en aquests pocs dies, és de creure que els inscrits seguiran regent-se amb abundó a l'estatge de les entitats organitzadores.

Un gran èxit a punt d'assolir-se, motivat per l'iniciativa de la Joventut Federal d'Esquerres, que patrocina aquesta gran cursa, i per l'organització de la entitat ciclista local "William Tarin", que es palesa un cop més, formidable en quant a la tasca d'organitzacions.

Basquet ball

Els partits del campionat local per avui

Són els següents:
9 del matí.—Penya Mediterrani contra Escola Comerç: camp dels Fejocistes.

Fejocistes A contra Penya Esportiva.

10 del matí:
Penya Brú contra Escola Treball: camp de l'Escola del Treball.

Fut-bol

Resum dels partits de futbol a celebrar avui pels cercles locals

En la nostra edició d'ahir ens ocuparem amb extensió dels encontres futbolístics que deuen tindre lloc avui, i publicàvem també els equips que més probablement serien arrengrerats.

Avui ens plau confirmar-ho.

El Tarragona F. C., en el seu camp de la Pedrera, i contra del C. D. Martorell, presenta el seu "onze" complet tal com anunciarem.

Imbatut fins a la data, i capdavanter del grup, cal esperar, bo i més jugant en camp propi, una victòria més del cercle local en el matx d'aquesta tarda, que començarà a les 3'45.

El Gimnàstic va a Sant Sadurn, i com ja ahir preveiem Dispés no podrà encara actuar. Essent així, Saperas jugarà al seu lloc en la defensa, i Guillemat formarà de mig dret.

L'infantil vermell jugarà al seu camp contra de l'infantil del Valls Athlètic Club, a les 3'50 de la tarda. Es presentarà amb idèntica formació a l'anunciada.

Aquest matí a dos quarts de deu els cercles "Vinagrillo's" i "Nàutic" i a les onze els "Descuidats" i "Penya Esportiva" jugaran al camp del Gimnàstic les finals del "Trofeu Benèfic". Els dos cercles primers disputaran el tercer lloc, i els dos darrers el primer i amb ell la "Copa Cupones La Acció".

El reserva gimnàstic va a la Canonja aquesta tarda, on s'acabarà a l'Orfeó Canongí. Presentarà aquest conjunt:

Presentarà aquest conjunt:
Alujas, Vergés, Jordi, Gràcia, Riera, Gómez, Dols, Thumber, Salvat, Moreno i Llimona.

En total, actuaran avui jugant partit, un mínim de 88 futbolistes tarragonins!

Cursetistes!

Prof. ROIG

Del partit d'ahir tarda entre Institut i Normal

Es celebrà ahir tarda a l'estadi de l'Avinguda de Catalunya un partit de futbol entre estudiants.

Els xicots de la Normal foren oposats als de l'Institut en matx de revenja, i el resultat fou d'un empat a un goal.

SE ALQUILA

medio piso sin estrenar, bajo, moderno, calle ensanche; preferible persona sola o matrimonio edad.

Dará razón el conserje de Unión Republicana, Rambla 14 de Abril, 72, de 3 a 7 tarde y 9 a 12 noche.

Gasolina d'aviació

Assolireu els mateixos resultats afegint a la gasolina corrent el nostre producte **«CARBOHYD»**

demés de la important economia de gasolina i oli. -- Proves i venda a la DELEGACIO per a totes les comarques de l'antiga provincia de Tarragona. -- Per fora ciutat enviem el gènere per correu franc de despeses.

Delegació de PROCOMSE: Apodaca, 23 - Tarragona - Tel. 1218
Central Barcelona: Trafalgar, 21.

Lo que se va sabiendo

Contra dos libros en las Bibliotecas escolares

En uno se incita al asalto de las tiendas

Nota de la Comisión Técnica de la F. A. E.

La Comisión Técnica de la FAE, ha visto con gran extrañeza, que otra vez el ministro de Instrucción pública, ha puesto en las Bibliotecas escolares la "Historia del Mundo" de Hyler y la "Historia anecdótica del Trabajo" de Albert Thomas.

La verdad; si en algún momento eran poco oportunos, en los momentos actuales, cuando hay una excitación nerviosa en la sociedad y esa lucha violenta de que todos somos testigos, el llevar a las escuelas dos libros que excitan más a la lucha de clases, es prácticamente, poner en manos de los maestros de determinada ideología, los medios para preparar una revolución violenta por medio de los jóvenes.

Las razones que asistieron al otro ministro para separar de las escuelas estos libros, eran bien claras:

La Nelken afirma en un discurso que todo aquel que esté en contra de Largo Caballero estorba a la revolución

"LA REPUBLICA PROLETARIA PARA LOS OBREROS, SIN RESPETO A NADA NI A NADIE"

Madrid. — En el cine Europa se celebró un mitin socialista, en el que habló la Nelken, que dijo que la revolución rusa no sólo tuvo que vencer a la burguesía y a la aristocracia, sino también a lo smencheviques, que eran partidarios del reformismo.

No podemos ser sentimentales—dijo—. Por sentimentales renunciamos a destruir la Catedral de Oviedo. No puede ser que por sen-

Sectarismo en acción

Sevilla. — Por disposición de la autoridad provincial de Sevilla, han sido suprimidos todos los altares e imágenes religiosas en las distintas salas del Hospital.

La orden se ha cumplimentado, incluso en la dependencia que las Hijas de la Caridad utilizan para

Información de última hora

ANTE LAS ELECCIONES MUNICIPALES

Madrid, 28.—Se sabe que el ministro de la Gobernación sometió ayer al Consejo algunas consultas relacionadas con la aplicación de la ley municipal en los casos de nombramientos de suplentes para las elecciones municipales. Estas se celebrarán, desde luego, el día 12 de abril, sin suspensión ni aplazamiento alguno. Los partidos que integran el Frente Popular lucharán en estas elecciones como lo hicieron en las del 16 de febrero, y a tal efecto hoy mismo comenzarán los partidos coaligados a realizar las antevotaciones, especialmente las oportunas negociaciones entre los representantes de los diversos partidos y fracciones.

GESTION ATRIBUIDA A LAS DE-RECHAS

Madrid, 28.—Se atribuye a los partidos de derecha el propósito de pedir a los elementos mercantiles, patronales e industriales, que presenten candidaturas para las elecciones a concejales. Esas candidaturas serían apoyadas por las fuerzas de derecha, que no acuden a la contienda.

Hemos solicitado la opinión de algunos caracterizados elementos industriales y se han manifestado

extrañados de esa noticia y poco dispuestos a aceptar la sugestión. —Eso no puede ser—nos decía uno de ellos—porque resultaría que a los elementos mercantiles e industriales se nos enfrentaba con el Frente Popular y por consiguien- te con el Gobierno. Y eso no es la táctica que los elementos económicos pueden seguir. Nosotros estamos en malas condiciones para una posición semejante. Sin perjuicio de los daños materiales que ello podría ocasionar, sobre todo a los elementos mercantiles, si las izquierdas y los extremistas se entregaban a una táctica de represalias.

Parece que, sin embargo, la gestión se va a hacer. El encargado de realizarla es don Abilio Calderón, que a ese efecto se propone visitar a los presidentes de Cámaras y organismos de carácter económico.

DE INSTRUCCION PUBLICA

Madrid, 28.—Don Marcelino Domingo, conversando con los periodistas, se refirió a tres de las órdenes ministeriales de su departamento que han aparecido en la "Gaceta", referentes a los alumnos de segunda enseñanza en las poblaciones donde hay Institutos que no podrán examinarse en otra localidad, y al claustro del Instituto de segunda enseñanza de Tudela, acordando la creación en dicho Instituto de una escuela preparatoria de ingreso en el bachillerato, con una sola sección. También audió a otra orden declarando con carácter general que el local de las escuelas nacionales no puede destinarse más que a la función que les está encomendada.

Habiéndose solicitado autorización ministerial—añadió el señor Domingo—para el funcionamiento de una Asociación católica de maestros en Vizcaya, y considerando:

Primero: Que el artículo 41 de la Constitución de la República preceptúa que los funcionarios civiles podrán constituir asociaciones profesionales que no impliquen ingerencias en el servicio público que les estuviere encomendado, y considerando últimamente que en el artículo primero de dicha Asociación consta literalmente que la misma se sujetará a las normas de la Iglesia católica y seguirá las orientaciones de ésta en materia pedagógica, y yello está en pugna evidente con el carácter confesional de la enseñanza del Estado, he resuelto, pues, denegar la autorización solicitada. Esta denegación aparece en la "Gaceta" de hoy.

Terminó diciendo el ministro que se han concedido para construcciones de edificios con destino a escuelas nuevas subvenciones, también publicadas en la "Gaceta".

DE MARINA

Madrid, 28.—El ministro de Marina al recibir a los periodistas les dijo en relación con el decreto publicado días pasados, respecto a la readmisión de ex cabos y otro personal voluntario de Marina, que se ha estudiado detenidamente el número de ellos que las necesidades del servicio permite readmitir y que ha sido informado con gran satisfacción por su parte de que hay sitio o vacante para todos los que puedan acogerse a dicho decreto. Rogó a los periodistas dieran de esto cuenta con la mayor publicidad posible.

RECONOCIMIENTO MEDICO DEL GENERAL LOPEZ OCHOA

Madrid, 28. — La Sala sexta del Tribunal Supremo se ha pronunciado respecto a la solicitud formulada por el general López Ochoa de ser trasladado desde las prisiones militares de Guadalajara al Hospital militar de Carabanchel por encontrarse enfermo, en el sentido de que se nombren dos médicos que reconozcan a dicho señor a fin de que se dictamine sobre la procedencia o no de verificar su traslado.